

overtage et anvist Arbejde, fordi „Lønnen for Arbejdet er lavere end den Fortjeneste, den paagældende tidligere har haft, naar Lønnen dog ikke ligger under den Mindsteløn, som i vedkommende Fag (Branche) ydes for normalt Arbejde i paagældende Virksomhed (Egn)“. Ordet „Mindsteløn“ skal her forstaaes som den Løn, der ydes til en normalt dygtig Arbejder for normalt Arbejde indenfor Virksomheden. Denne Bestemmelse foreslaas ud fra en flersidig Betragtning, en Betragtning, som baade hviler paa Forhold indenfor Arbejdsmarkedet og paa Hensyn til det Faktum, at en ikke uvæsentlig Del af de Midler, som Arbejdsløshedskasserne ordinært har til Raadighed, hidrører fra Statens og Kommunens Tilskud til Kasserne, nemlig normalt ca. 45 pCt.

Om de hidtil ved Kasserne opsamlede Krisefonds stilles her ikke Forslag; de har jo ogsaa vist sig at være ganske utilstrækkelige til at virke efter deres Hensigt, og det kan man ikke undres over. I Stedet for disse Fonds foreslaas der saa i Lovforslagets Afsnit III oprettet en Arbejdsløshedsfond til Imødegaaelse af ekstraordinær Arbejdsløshed. Hvornaar saadan ekstraordinær Arbejdsløshed kan siges at være til Stede, enten i det hele taget eller indenfor visse Fag eller Faggrupper, skal Indenrigsministeren skønne om, efter at han har forhandlet derom med et af Rigsdagens Ting nedsat Udvalg paa 16 Medlemmer, som foreslaas valgt i Overensstemmelse med Regelen i Grundlovens § 45, 2det Stykke. Vejledende Regler for, hvornaar man maa sige, at ekstraordinær Arbejdsløshed er indtraadt, findes jo i øvrigt i de hidtil gældende Bestemmelser for en Række Arbejdsløshedskassers Krisefonds. Den Grundfond, paa hvilken denne Arbejdsløshedsfond skal hvile, foreslaas tilvejebragt ved et Statstilskud, som bør fastsættes saaledes, at det tør antages, at Fonden bliver i Stand til ogsaa i indeværende Vinter at løse den Opgave, der eventuelt vil komme til at paahvile den, og hvis det skal blive muligt, skal den, for saa vidt man regner med, at Arbejdsløsheden holder sig i det væsentlige uforandret, disponere over et Beløb paa ca. 10 Mill. Kr. I Overensstemmelse dermed foreslaas det, at den Grundfond, som Statskassen skal indskyde, sættes til 7 Mill. Kr., et Beløb, der skulde indbetales efterhaanden i indeværende Finansaar, men saaledes at det er fuldt indbetalt inden 31. Marts. Der vil jo derigennem tilvejebrin-

ges en væsentlig Del af det Beløb, der er nødvendigt for Fondens Virksomhed, dersom den, hvad jeg haaber, kan træde i Virksomhed allerede i indeværende Vinter. Men endvidere maa det efter min Formening anses for rimeligt, at Arbejdsgiverne yder et væsentligt Bidrag til denne Fond, et Bidrag, som for den enkelte skal rette sig efter den normale Arbejdsløshed indenfor de forskellige Erhvervsomraader. Forholdet er jo nemlig det, at i Krigstiden havde en Række af industrielle Virksomheder meget gyldne Kaar, de kunde afsætte deres Produktion i saa at sige ubegrænset Mængde, og de fik Brug for et meget forøget Antal Arbejdere i Forhold til det Antal, de tidligere havde beskæftiget. Udbyttet af disse Virksomheder var under Krigen baade for de enkelte i Virksomhederne interessererede og ogsaa for Statskassen meget betydeligt, og dog sørgede man ikke for, at der af disse rigelige Midler blev tilvejebragt en Fond, paa hvilken man kunde støtte sig, naar kommende trange Tider var inde. Hvad der i saa Henseende er forsømt, lader sig naturligvis ikke rette ved Vedtagelsen af disse Bestemmelser, der tilsigter at bøde herpaa. Men et Bidrag til, at der i Fremtiden paa dette Omraade tilvejebringes bedre Forhold, kan dog i hvert Tilfælde gives, og det er ud fra den Betragtning, at dette Forslag om Arbejdsgivernes Bidrag til en ekstraordinær Arbejdsløshedsfond stilles. Det foreslaas, at Bidraget gennemsnitlig sættes til 10 Kr. pr. ulykkesforsikret Helaarsarbejder, idet dog, som jeg har nævnt, Reduktion sker, naar Arbejdsløsheden indenfor vedkommende Branche gennem en Aarrække har været ringe, medens Tillæg kan gives for saadanne Branchers Arbejdsgivere, hvis Arbejdsløshed har ligget over Gennemsnittet; men det gennemsnitlige Beløb foreslaas fastsat til aarlig 10 Kr., idet dog Fritagelse for denne Bidragspligt gives en Husbond, for saa vidt angaar saadanne i hans Tjeneste staaende Personer, der af ham godtgøres at være antaget for et halvt Aar eller for længere Tid. Bestemmelserne her er, baade hvad Arbejdsgivernes Bidrag angaar, og hvad Fritagelse for Bidrag for Tyende og Personer, der staar i et mere varigt Tjenesteforhold, angaar, i Overensstemmelse med Udlandets Lovgivning i hvert Fald for flere Landes Vedkommende, og jeg haaber, at Hensigten hermed skal vinde Forstaaelse indenfor det høje Ting og vinde Tilslutning her, endskønt det jo maa erkendes, at der herigennem paalægges